

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Reflexio XII. Argumentvm Historicvm VIII. Ex Hübnero, Est Doctrina à
Doctoribus Romanis Seculis VI. VII. VIII. IX. X. &c Tradita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

cœlum luculentis confirmavit testimoniis; igitur Ecclesia Romana nondum aberravit à vero, nondum una eadèmq̃ sola Superis acceptissima Ecclesia in tenebras sub modium vel scamnum abiit, etiamnum Seculo VII. VIII. IX. X. XI. & XII. lucere visa est super candelabrum; tametsi enim enarrata hæcenus ex Hübnero etiam testimonia non reipsa patrata essent omnia, sed fortè *conficta eorundem multa*, uti loqui Lutheranis vel quibusvis aliis libet, nihilominus *penitus omnia* nemini prudentum possunt esse meritò suspecta: tametsi quoque memorata hæcenus signa *non omnia*, bene tamen *multa*, aut minimùm *nonnulla* in confirmationem Evangelicæ doctrinæ, seu Ecclesiæ etiamnum vivæ & veræ, vigentis & florentis sunt prodita; quod ostenderunt testes optimi miræ multorum conversiones, & idipsum testatur frequentissimè Hübnerus. Cæterùm meminisse id hoc loco lubeat: quamvis nonnunquam Superi ostenderint signa in rerum eventibus, aut parùm, aut nihil ad Dogmata Fidei pertinentibus, rarò tamen, vel nunquam facilè contigisse, ut vel Apostolorum, vel Doctorum quispiam ullo inclaruerit miraculo, si Romanæ Fidei docuerit contraria Dogmata. Quæ omnia ut pateant ampliùs, sequatur

REFLEXIO XII.

ARGUMENTVM HISTORICVM VII. EX HÜBNERO, EST DOCTRINA à DOCTORIBUS ROMANIS SECULIS VI, VII, VIII, IX, X, &c
TRADITA.

Allatis jam Reflexionibus & Argumentis multis pro Primatu Romanæ Ecclesiæ accedit argumentum auctori suo rursùm penitus adversum: in tomulis enim suis VII. & VIII. item etiam in illis, quæ comprehendunt Seriem Imperatorum, Regum ac Ducum pluribus quàm 20. paginis testatur, Ediscopos nostros partim scientiis, partim virtutibus conspicuos *predicasse*

H h

me-

memoratis *Seculis Verbum Dei*: per eosdem promulgatum *Evangelium*; divina luce illustrata esse regna; dissipatas fuisse tenebras infernales; demombus bella mota; sublata ignorantiam; idola ritè destructa; domos Dei erectas; conversos ad aras Christianas Reges, Duces &c. Ut verbis his meis, imò Hübnerianis suum pondus non desit, lubeat, obsecro, Lectori tomulos Hübneri gnaviter volvere & excutere. At enim, ne lector volutandis tomulis Hübnerianis tempus cogatur terere, ex multis paginis, huc obvias juvat adponere, & Lectori velut digito monstrare.

In tomul. I. de Carolo M. Ludovico Pio, Henrico Aucupe, Ottone M. & Successoribus, ubi de conversione gentium, paginae occurrent legenti variae.

Pag. 768. tomul. 3. in editione priori ita habet: Haraldus VI. Danorum Rex celebrem illum Ansgarium Corvejensem Abbatem in Daniam vocavit Apostolum, qui omnium primus ibidem NB. *Evangelium* explanavit.

Eodem tom. pag. 899. & seqq. De Suecorum Regibus Christianis eadem ferè verba repetit.

Tom. IV. pag. 41. Boleslaum II. Bohemorum Ducem hoc per brevi laudat compendio: tantis encomiis laudatus est hic Dux, ut passim ab Historicis dictus fuerit propagator NB. *Christiane Fidei*, pater pupillorum, protector viduarum, & consolator pauperum. Hic an. 968. fundum dedit pragensi Episcopatus &c.

Pag. 466. tom. IV. Affirmat Micislaum I. Polonorum Ducem caecum natum, sed oculorum beneficio per miraculum prosperè donatum & Christianum factum, pari propemodum miraculo connubium impetrasse non amplius sterile, ductâ in thalamum Dambravvka Boleslai I. Bohemorum Ducis filiâ Christianâ, postquam ex septem conjugibus necdum Christianis nullam suscepisset prolem. Inde evenisse, ut Seculo X. per Poloniam universam NB. *Religio Christiana* fuerit continuò promulgata. Addit Hübnerus, eundem Polonorum Ducem à Benedicto VII. Pont. petisse Regis nomen.

Pag. 756. tom. IV. Geyfa Hungarorum Dux ducta in thalamum prin-

principe loco nata foemina Christiana coepit amplecti NB. *Fidem Christianam*: anno namque 989. Sacro Baptismate ablutus, anno autem 999. *in Religione NB. Vera est* mortuus. Similia aut majora sunt, quae sequentibus paginis recenset de B. Stephano.

Pag. 519. tom. VI. In Historia Pomeraniae ita habet: cum Carolus M. Saxones expugnasset, post Christianam Fidem ipsis publicatam, NB. *lux Evangelii Venedorum etiam finibus illuxit.*

Pag. 142. tom. VII. D. Otto Bambergae quondam Episcopus an. 1124. in Pomeraniam profectus est, ut NB. *Christo lucraretur infideles*, quod inter difficultates maximas adeo praestitit, ut Julini Episcopatum erexerit, & Pomeraniorum deinceps *Apostolus* dici sit promeritus. Haec exempli causa duntaxat dicta Lector existimet; plura enim his simillima capita desideranti Lectori se ultro offerent, ex quibus eam colliget sequelam, *Evangelii lucem* profecto etiam ex Lutheranorum mente ad Seculum XII usque saltem fulsisse & radios suos quaqua versus emisisse, quod ipsum tamen obfirmato animo alias negant & pernegant iidem Lutherani.

REFLEXIO XIII.

ARGUMENTVM HISTORICVM IX. EX HÜBNERO PRO PRIMATU ROM. PONT. SUNT VIRTUTES INSIGNES ARCHIEPISCOPORUM ET EPISCOPORUM GERMANORUM NON NISI ROMÆ SUBEDITORUM.

HActenus consideravimus doctrinam maximè & miracula, non pauca; nunc verò considerabimus in synopsi plurimorum Archiepiscoporum & Episcoporum virtutes eximias & gesta clarissima. Hac autem in consideratione observabimus neutiquam illam, quam nobis reliquerunt Authores Orthodoxi scribendi methodum; potiùs eam Lectori perpendendam